

Zalecenia dla instytutów/katedr wynikające z weryfikacji jakości dydaktyki przeprowadzonej na Wydziale Filologicznym (grudzień 2022 r.)

Zalecenia wynikające z monitoringu procedury dyplomowania

1. Konieczność zwracania uwagi na obecność streszczenia i słów kluczowych w pracy, zarówno w języku polskim, jak i obcym.
2. Dbłość o staranność edytorską: prawidłowy układ stron tytułowych, odpowiednią kolejność zamieszczanych w pracy elementów (strony tytułowe, streszczenia i słowa kluczowe, spis treści itd.), staranność w numerowaniu spisów bibliograficznych i in.
3. Rzetelność w przygotowywaniu recenzji, udzielanie wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania. W pkt. 3 należy zamieszczać ocenę merytoryczną pracy, nie zaś opis jej struktury i zawartości.
4. Przestrzeganie terminów zatwierdzania tematów prac dyplomowych (licencjackich i magisterskich) przez radę naukową instytutu/katedry.
5. Dbłość o spójność tematów prac dyplomowych z dyscypliną naukową, w ramach której oferowane jest seminarium dyplomowe, ze specjalnością promotora oraz treściami seminarium sformułowanymi w sylabusie.
6. Dbłość o charakter badawczy, problemowy tematów prac dyplomowych.
7. Dbłość o właściwe sformułowanie pytań egzaminacyjnych. Tylko jedno pytanie może dotyczyć pracy.
8. Przestrzeganie właściwej liczby pytań egzaminacyjnych.
9. Aktualizowanie zakresów egzaminów dyplomowych zgodnie z bieżącym stanem wiedzy w ramach reprezentowanych dyscyplin.
10. Przygotowanie recenzji pracy dyplomowej wraz ze z wyczerpującą oceną merytoryczną pracy; wskazanie realnej możliwości wykorzystania pracy (biblioteki nie archiwizują prac dyplomowych).
11. Dbłość o rzetelność ocen odpowiedzi udzielanych w ramach egzaminów dyplomowych.
12. Formułowanie merytorycznego uzasadnienia dla podwyższenia oceny na dyplomie.
13. Tworzenie terminarzy egzaminów dyplomowych.
14. Konieczność weryfikacji informacji dotyczących dyplomowania na stronach instytutów/katedr i uzupełnienie ewentualnych braków. Warto byłoby także umieścić potrzebne informacje w taki sposób, aby dotarcie do nich było łatwiejsze i bardziej intuicyjne.

Zalecenia wynikające z weryfikacji procedury ankietyzacji

1. Wdrażanie działań promujących wypełnianie ankiet przez studentów.
2. Wdrażanie działań naprawczych wynikających z analiz wyników ankiety. W przypadku konieczności informowanie studentów o podjętych działaniach.
3. Wdrażanie działań interwencyjnych w przypadku niestosowanych, krzywdzących i obrażających pracowników komentarzy studentów.
4. Stworzenie pracownikom możliwości ustosunkowania się do wyników ankiety.

Zalecenia wynikające z weryfikacji efektów uczenia się

1. Włączenie w proces weryfikacji efektów uczenia się większej grupy studentów, absolwentów i interesariuszy zewnętrznych.
2. Informowanie studentów o realnym znaczeniu ich opinii w kształtowaniu oferty dydaktycznej.
3. Zwiększenie aktywności instytutowych/katedralnych zespołów ds. jakości kształcenia w zakresie działań projakościowych.
4. Przestrzeganie terminów składania instytutowych/katedralnych raportów z weryfikacji efektów uczenia się i hospitacji.
5. Traktowanie określonych przez prorektora zakresów semestralnej weryfikacji efektów uczenia się jako minimum. Swobodne – dostosowane do bieżących potrzeb – korzystanie z istniejących procedur weryfikacji efektów uczenia się.
6. Większa dbałość o kryteria oceny prac egzaminacyjnych i etapowych. Kryteria powinny być znane studentom. W pracach pisemnych należy formułować precyzyjne uwagi dla studentów.
7. Opracowanie procedury obsady zajęć dydaktycznych w instytucie/katedrze. Wskazanie osób odpowiedzialnych za merytorycznie zasadne przydziały zajęć (kierownik Zakładu/Pracowni, koordynator specjalności, przedmiotu/modułu). Dbałość o zgodność dyscypliny naukowej reprezentowanej przez prowadzącego zajęcia oraz jego aktualnego dorobku naukowego ze specyfiką prowadzonego przedmiotu.
8. Opracowanie procedury akceptowania sylabusów do przedmiotów prowadzonych w instytucie/ katedrze.

Wytyczne do konstruowania/modyfikowania programów studiów

1. Włączanie do procesu opiniowania programów studiów głosu studentów i interesariuszy zewnętrznych.
2. Właściwe przypisanie kierunków/przedmiotów do dyscyplin naukowych. Prowadzący zajęcia powinni reprezentować dyscyplinę przypisaną do przedmiotu.
3. Uwzględnienie w programie studiów różnorodnych form prowadzenia zajęć dydaktycznych. Profil ogólnoakademicki kierunku studiów wymaga zajęć prowadzonych w formie wykładu.
4. Weryfikacja opisów efektów uczenia się sformułowanych dla kierunku i dla przedmiotów (w sylabusach), ewentualnie dla specjalności. Większa dbałość o specyficzność kierunkową efektów uczenia się, o ich jednoznaczność, precyzyjność. Efekty uczenia się nie powinny być nadmiernie rozbudowane (np. trzy umiejętności).
5. Włączenie do programów studiów różnych form aktywności badawczej studentów.
6. Przypisywanie punktów ECTS przedmiotom, których efekty weryfikowane są metodami umożliwiającymi wystawienie oceny.
7. Wykorzystywanie właściwych metod weryfikacji efektów uczenia się.
8. Większy nadzór nad praktykami ze strony opiekuna praktyk.
9. Weryfikacja zasadności praktyk na kierunkach o profilu ogólnoakademickim.
10. Intensyfikacja współpracy z interesariuszami zewnętrznymi.

Opracowała
prodziekan ds. jakości kształcenia i studiów niestacjonarnych
dr hab. Anna Małgorzewicz, prof. UWr